

HOMILIA DEL CARDENAL R.M. CARLES. MISSA DEL CENTENARI.

(Barcelona – Basílica de Santa Maria del Mar – 9 de gener 2002)

1. La celebració d'avui

Ens trobem avui aplegats al voltant de l'altar per donar gràcies a la Santíssima Trinitat amb motiu del Centenari del naixement del beat Josepmaria Escrivà de Balaguer, nascut a Barbastro l'any 1902 i que lliurà la seva ànima a Déu, a Roma, l'any 1975. És ben just celebrar aquesta eucaristia a Barcelona, on la seva obra tingué un especial arrelament des dels seus inicis i on ell vingué en diverses ocasions, visitant sobretot el santuari de la Mare de Déu de Montserrat, de la que fou un gran devot. Donem gràcies, especialment, perquè Nostre Senyor s'ha servit i es serveix d'ell per produir molts fruits de santedat i moltes obres de bé a l'Església, i concretament a la nostra diòcesi de Barcelona.

El beat Josepmaria Escrivà fou sobretot un instrument de Déu per recordar-nos que els laics, tots els cristians corrents, heu de manifestar també la vostra fe, aixecant avui i en el nostre món l'Església de Déu; i heu de fer-ho amb obres magnànimes en servei del homes, començant pels més necessitats.

2. Redescobrir la plena vocació cristiana dels laics

Redescobrir la plena vocació cristiana dels laics: aquesta sí ha de ser una pesca abundant; com la que descriu l'Evangeli que hem escoltat: mares i pares de família vertaderament cristians, treballadors cristians de tota mena, malalts cristians, joves i grans cristians, servint de dia i de nit, per tots el camins del món.

El 2 d'octubre de 1928, Deu féu veure a aquell jove sacerdot la missió a la qual era cridat. A partir d'aquell dia la seva vida ja no tindrà cap altra finalitat: mitjançant una veritable mobilització de cristians de tota mena, donar a conèixer a homes i dones de tota classe i condició la seva vocació a la santedat, especialment a través de l'exercici de la seva professió i de les activitats ordinàries de la seva vida corrent. "Il·luminar amb llums noves la missió dels laics dins l'Església i dins la societat humana, i també posar-la en pràctica": aquesta serà la finalitat pastoral per a la qual el Sant Pare Joan Pau II erigirà la Prelatura Personal de l'Opus Dei, amb la Constitució Apostòlica *Ut sit*.

I quina és aquesta missió dels laics? El Concili Vaticà II ho va definir a documents molt importants com la Constitució Dogmàtica *Lumen Gentium*, la Constitució Pastoral *Gaudium et spes*, i altres. El beat Josepmaria, ho resumia amb una frase que era com un tríptic: *santificar el treball, santificar-se en el treball, santificar els altres amb el treball*. Té a veure amb la triple faceta de tot treball.

3. Santificar el treball

Santificar el treball vol dir fer que el treball mateix, el seu objecte, els seus resultats siguin sants. Les accions de cadascú al món han d'enllaçar amb l'ordre diví de la Creació. D'acord amb l'esplèndid desenvolupament de tota la teologia de la Creació al llarg del S.XX, cal prendre amb seriositat el que diu el llibre del Gènesi,

quan assenyala que Déu va fer l'home "a imatge i semblança seva" i va veure "que era una cosa molt bona".

Déu va confiar el món a l'home perquè "el cultivés i el guardés", hem llegit abans. Aquest mandat de Déu, base per al respecte a la creació –per a una veritable ecologia cristiana-, ens ha de dur -sense desconèixer la ferida del pecat original i amb ajut de la gràcia- a fer bé el nostre treball, vers Déu i els homes. Així ho ensenyà constantment el beat Josepmaria. ¡Hi ha tantes situacions humanes d'injustícia, de manca de pau, de violència, de pobresa, de marginació, d'insolidaritat, d'abandó, que cal omplir amb el treball dels qui som aquí! Descubrim aleshores que, per damunt de tot, el treball nostre ha de ser servei i que cal fer-lo per amor.

4. Santificar els altres per mitjà del treball

Això és santificar els altres per mitjà del treball. Perquè el treball, fet així, ens apropa als altres. Ens fa amics. Volem, doncs, el seu bé; tota la seva felicitat, que no pot ser completa fins que no assaboreixi l'amor paternal de Déu. Sorgeix aleshores - com una necessitat de l'amistat- el diàleg apostòlic. Això ensenyava el beat Josepmaria: que, per a un cristià, l'apostolat és com el batec del cor. D'aquesta manera, per un pla inclinat -però sense deixar-ho per A demà si es pot fer avui-, respectant en tot la llibertat de l'altre, tots els laics han de procurar estimar els altres apropant-los a Déu, siguin a on siguin, pels racons insospitats a on els porta la seva feina i la seva vida ordinàries. Molts trobaran així Crist en el seu camí.

5. Santificar-se en el treball

Santificar-se en el treball, el tercer aspecte d'aquest tríptic, és el secret de tot l'anterior. El beat Josepmaria ho va ensenyar repetidament: que no hi ha treballs de més o de menys categoria: el que importa és l'amor que s'hi posi. L'amor i la llibertat, que són coses que van ben unides, doncs repetia: "sense llibertat no es pot estimar". És aquesta, potser, l'aportació més genuïna en aquest punt del beat Escrivà, que enllaça amb la distinció que ha fet Joan Pau II a l'Encíclica *Laborem exercens* entre els sentits subjectiu i objectiu del treball, i amb la seva crida a una espiritualitat del treball.

En afirmar de manera solemne el dret natural a la llibertat religiosa, el Concili Vaticà II va especificar que no ha de ser només una llibertat de coacció sinó que cal una llibertat interior. Cal un voler lliure i responsable, que busca i abraça la veritat, alimentat cada dia; que cadascun dels laics -igual que els capellans, i els religiosos- conreï una vida interior real, viscuda; una ferma pietat, feta de tracte filial amb Déu, recolzada en la freqüència dels sagraments i en l'aprofundiment racional de la fe de l'Església. Com va dir Joan Pau I poc abans de ser elegit Papa, tot tractant del beat Josepmaria, no ha de ser una espiritualitat per als laics -adaptada als laics-, sinó una espiritualitat laical.

6. Conclusió

Amb aquesta disposició bàsica -servir per amor-, construirem al segle XXI l'Església de servei que el Concili Vaticà II vol; també la nostra Església diocesana,

en comunió. Al beat Josepmaria, que sentia un sa orgull pels seus orígens familiars catalans i que era barceloní per adopció, li demanem que intercedeixi per aquesta intenció, que posem també als peus de la Mare de Déu de la Mercè, la nostra Patrona, a qui ell tanta devoció tenia i davant la qual pregà durant la seva vida mortal.